Nr. 78. Środa 5. Kwietnia 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplową od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370)

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 5. kwietnia.

Z powodu korespondencyi ze Lwowa zamieszczonej w „Czasie“ z dnia 2. b. m. doszły nas następujące wyjaśnienia:

Korespondencya ze Lwowa zamieszczona w „Czasie“ z dnia 2. b. m. z widoczną cechą pewnej oficyalności, utyskując na wstępie nad „brakiem silnego zwiërzchniego kierunku“ w naszym kraju i podnosząc potrzebę „zgodnego wszystkich władz współdziałania i jednakowo dobremi chęciami ożywionego usiłowania“, wytacza w dalszym wywodzie przeciw Rządowi krajowemu „gravamina“ mające służyć za dowód „widoczniejszej codzień niechęci władzy rządowej.“

Korespondent powołuje się w swojem przedstawieniu na fakta; tem łatwiej więc przychodzi dla wykazania, jak dalece owe mniemane „gravamina“ pochodzą z widocznie jednostronnego a nawet tendencyjnego zapatrywania się na sprawy dotyczące, w interesie słuszności dać pokrótce bezstronne i szczegółowe wyjaśnienie poruszonych w pomienionej korespondencyi faktycznych stosunków, zostawiając sprawiedliwe ich ocenienie sądowi poważnej i nieuprzedzonej opinii publicznej.

Zarzuty podniesione w korespondencyi odnoszą się głównie do dwóch punktów, mianowicie: do fundacyi stypendyjnych i do szpitalu głównego we Lwowie.

Co do fundacyi stypendyjnych, powiada korespondencya, że Wydział krajowy upominał się gorliwie o wprowadzenie w życie niektórych fundacyi, które zdaniem szan. korespondenta właśnie w skutek opieszałości władz rządowych na znaczne straty zostały narażone. W skutek tego, twierdzi szan. korespondent, wywiązał się spór. „Namiestnictwo twierdząc, że wszystkie wstępne czynności aż do wprowadzenia w życie fundacyi wyłącznie do niego należą, odsuwało ingerencyę Wydziału krajowego.“

Myli się szan. korespondent twierdząc, jakoby Rząd krajowy upominanie się Wydziału krajowego o przyspieszenie wprowadzenia w życie niektórych fundacyi, uważał za nieprawną ingerencyę Wydziału krajowego. Owszem jest rzeczą pewną, że ile razy Wydział krajowy zwrócił uwagę władz rządowych na zalegającą mianowicie w sądach lub w prokuraturze skarbowej sprawę tego rodzaju, Rząd krajowy każdym razem użył swego wpływu, by ostateczne załatwienie sprawy czyli wprowadzenie w życie fundacyi przyspieszyć.

Zupełnie mylnie korespondent twierdzi, jakoby tu rozchodziło się o pojedyncze upominanie się Wydziału krajowego w celu przyspieszenia czynności urzędowych z urządzeniem fundacyi połączonych. Przeciwnie chodziło tu o czysto prawne stanowisko a mianowicie o zasadę: która władza według ustaw dziś obowiązujących jest powołaną do stanowczego przeprowadzenia tych czynności i do stanowczych rozpraw w tej mierze z władzami sądowemi pod względem oświadczenia prawnego, iż pewna fundacya jako taka przyjętą zostaje, pod względem uzyskania sądowego przyznania i administracyjnego zabezpieczenia dotyczących funduszów dla fundacyi, pod względem wystawienia aktu fundacyjnego i t. p.? Według ustaw dotychczas istniejących należą czynności te do kompetencyi Namiestnictwa jako wyłącznej władzy fundacyjnej, która w tej mierze w obec sądów występuje za pośrednictwem prokuratury skarbowej. Ponieważ jednak Wydział krajowy w pojedynczych wypadkach wkraczał w tę kompetencyę Namiestnictwa, przywłaszczając sobie stanowisko i charakter władzy fundacyjnej, i ponieważ w skutek tego powstały zawikłania z władzami sądowemi tak dalece, iż dopiero na rekursa prokuratury skarbowej wyższe władze sądowe prostować i znosić musiały mylne i nieprawne orzeczenia władz niższych — Namiestnictwo widziało się w konieczności, zastrzedz swą ustawami zawarowaną wyłączną kompetencyę przeciw nieprawnemu zakwestyonowaniu.

Spór w tym względzie rozstrzygnięty został, jak inaczej być nie mogło, we wszystkich instancyach na stronę Rządu krajowego stojącego ściśle przy istniejących przepisach. W skutek tego też Jego Excel minister sprawiedliwości widział się zniewolonym osobnym okólnikiem wyraźnie przypomnąć sądom podwładnym istniejące przepisy, pouczające je zarazem, iż tylko z Rządem krajowym znosić się mają w sprawach tyczących się zabezpieczenia majątku fundacyjnego i wprowadzenia w życie fundacyi. Okazuje się przeto, że Rząd krajowy broniąc w tym względzie swojej ściśle prawnej kompetencyi, nie miał bynajmniej na celu stawiania trudności w sprawach urządzenia podobnych fundacyi, lecz strzegąc według obowiązku ustaw istniejących usiłował wprowadzić tok spraw dotyczących na drogę ściśle prawną i jedynie i najłatwiej wiodącą do celu.

Dalej zarzuca pomieniona korespondencya, jakoby Namiestnictwo w klauzuli zatwierdzającej wygotowanych przez Wydział krajowy aktów fundacyjnych umieszczało nieraz warunki, zmieniające poniekąd postanowienia samego aktu, zwłaszcza co do kwestyi zarządu fundacyą. Dla wyjaśnienia przypomnieć tu trzeba, że sporządzenie aktu fundacyjnego w pierwszym rzędzie należy do fundatora, do Wydziału krajowego zatem tylko w tym razie, gdyby tenże był fundatorem. W innych wypadkach zaś, gdzie sam fundator dla zgonu wcześniejszego lub innych okoliczności aktu wystawić niemógł, należy ustanowienie aktu fundacyjnego w myśl postanowień fundatora do zakresu władzy fundacyjnej t. j. Namiestnictwa. Wydział krajowy w takich wypadkach mógł układać projekt do aktu fundacyjnego i ten Namiestnictwo jako taki przyjmowało, niemogło zaś nigdy przyznać Wydziałowi krajowemu prawo do ustanawiania stanowczego aktów fundacyjnych. Jakie to miały być warunki owe ze strony Namiestnictwa w klauzulach zatwierdzających umieszczane, na które korespondencya wskazuje, tego korespondent bliżej nie podaje.

Rząd krajowy w klauzuli zatwierdzającej akt fundacyjny umieszczał tylko warunki, wymagane istniejącemi przepisami; warunki te jednak niezmieniały bynajmniej postanowień samego aktu. I tak np. umieszczano warunek, że Namiestnictwu jako władzy fundacyjnej mają być przedkładane roczne niedokumentowane wyciągi z rachunku względem obrotu majątku fundacyjnego, albo że dotyczące efekta pieniężne majątek fundacyjny stanowiące mają być winkulowane na imię fundacyi.

Umieszczono te warunki wtenczas, gdy odnośny akt fundacyjny niezawierał tych postanowień; a warunki te są uzasadnione w przepisach istniejących. Tym sposobem ułatwiło Namiestnictwa spieszne aktywowanie fundacyi, gdyż sporządzanie nowego aktu z uwzględnieniem powyższych postanowień spowodowałoby było zwłokę.

Mianowicie od żądania winkulacyi efektów fundacyjnych Namiestnictwo odstępywać niemoże, ponieważ takowa wyraźnie jest przepisaną.

Jeżeli jednak obowiązujący dotychczas przepis, iż obligi mające stanowić kapitał fundacyjny mają być winkulowane na rzecz fundacyi, zostanie zniesionym, natenczas Rząd krajowy nie będzie obstawał za depełnieniem tego warunku. Ale dopóki przepis ten istnieje, obowiązkiem jest Rządu domagać się jego zachowania.

Drugą sprawą dającą korespondencyi „Czasu“ powód do „gravaminu“ przeciw Rządowi krajowemu, jest główny szpital lwowski. Korespondencya powiada, że „kiedy w sejmie trutynowano projekt reorganizacyi służby szpitalnej, kiedy polecono Wydziałowi krajowemu przeprowadzić tymczasowe ulepszenia w myśl niedoszłego projektu, pan komisarz rządowy ani słowa przeciw temu nie miał do powiedzenia. Wydział wprowadził istotnie wiele ulepszeń, szpital lwowski ogromne uczynił postępy. Wtedy dopiero całkiem niespodzianie, zażądało c. k. Namiestnictwo usprawiedliwienia się Wydziału krajowego, zarzucając że uchybił warunkom, pod jakiemi zarząd szpitalu oddanym mu został.“ Przedstawienie to korespondenta jest zupełnie fałszywe.

Przedewszystkiem skonstatować należy, że przy oddawaniu szpitalu w zarząd Wydziału krajowego obopólnie przyjęto między innemi warunkami także i postanowienie: że w unormowanych urządzeniach szpitalu dla chorych nie może nastąpić żadna zmiana bez poprzedniego porozumienia się z Namiestnictwem, i że Namiestnictwu zastrzega się prawo nadzoru nad temi zakładami pod względem sanitarnym.

Dlatego też, kiedy w Sejmie toczyły się rozprawy nad zamierzoną przez Wydział krajowy reformą zarządu głównego szpitalu Lwowskiego, komisarz rządowy, jak się o tem przekonać można z sprawozdań stenograficznych, zabierając głos w tej sprawie zrobił uwagę, „że Wydział krajowy zawierając układ ze Siostrami miłosierdzia, nie uwzględnił pierwszego warunku zawartego przy oddaniu tych zakładów i funduszów krajowych pod zarząd Wydziału krajowego, mianowicie tego, gdzie postanowiono, że w unormowanych urządzeniach szpitalu żadne zmiany bez poprzedniego porozumienia się z władzą krajową przeprowadzone być niepowinny, które to porozumienie dotychczas nie nastąpiło.“ Wyraźnie więc zastrzegł sobie komisarz rządowy w obec reprezentacyi kraju w imieniu Rządu, ażeby Wydział krajowy stosownie do warunków przy objęciu szpitalów i zakładów dobroczynnych we Lwowie i Krakowie pod własny zarząd stypulowanych, tylko za poprzedniem porozumieniem się z Rządem krajowym zmiany w unormowanych urządzeniach szpitalu przeprowadzał.

Wysoki Sejm, jak wiadomo, niezatwierdził układu pod dniem 5. Kwietnia 1870 przez Wydział krajowy z siostrami miłosierdzia zawartego a między zarzutami przeciw tej ugodzie w Sejmie podniesionemi może każdy w stenogramach czytać i ten, iż ugodę zawarto bez poprzedniego porozumienia się z Namiestnictwem, iż przeto ugoda ta i z tego powodu jest nieważną. Wydział krajowy musiał więc zmieniać warunki układu i nową ugodę zawierać, którą przed podpisaniem udzielił w Październiku 1870 Namiestnictwu dla oświadczenia swego zdania. Potrzeba jednak było dopiero tego przykrego zajścia w Sejmie, aby Wydział krajowy warunku na się przyjętego dopełnił. Namiestnictwo miało prywatną wiadomość, iż układ jeszcze w Kwietniu 1870 był stanowczo zawartym i dało dostateczny dowód względności, jeżeli udzielenia sobie tego układu tak długi czas cierpliwie oczekiwało. Gdy Wydział krajowy dopiero zmieniając układ w myśl uchwały sejmowej — takowy Namiestnictwu w Październiku 1870 udzielił Rząd krajowy bezzwłocznie oświadczył się przychylnie w tej sprawie, gdyż był i jest przekonania, że zarząd szpitalu w rękach sióstr miłosierdzia odpowiedniej jak przedtem będzie prowadzonym.

Mimo tego zajścia Wydział krajowy poczynił jeszcze inne zmiany w normowanych urządzeniach szpitalu pomijając zupełnie Namiestnictwo. I tak, ograniczył prymaryuszów rządowych dla całych oddziałów ustanowionych tylko na pewną część tych oddziałów, przeniósł klinikę medyczną z głównego budynku do innego itp.

Niezaprzecza się wcale słuszności twierdzenia w korespondencyi „Czasu“ zawartego, że zmiany te przez Wydział krajowy w zarządzie głównego szpitalu Lwowskiego projektowane lub wprowadzone odpowiadają celowi, i Namiestnictwo jak to w sprawie układu z siostrami miłosierdzia udowodniło, pewnieby swego przyzwolenia i do tych zmian nieodmówiło. Ale chodzi tu o zasadę, mianowicie o ścisłe zachowywanie zakresu przysłużającego w tym wględzie Wydziałowi krajowemu, jak niemniej o poszanowanie zakresu Rządu krajowego, który w prawach swych przy oddawaniu szpitalu zawarowanych, został uszczuplony.

Że uchwała sejmowa z roku 1869, do której korespondencya „Czasu“ się odwołuje i która Wydział krajowy do zaprowadzenia tymczasowych ulepszeń w szpitalu upoważniła, bynajmniej nie zmieniła w niczem warunków przy oddaniu szpitalu na rzecz Rządu ustanowionych — dowodzi już jasno uchwała sejmowa z roku 1870 co do układu z siostrami miłosierdzia zapadła. Zresztą z natury rzeczy wynika, iż warunki owe nawet niemogły być jednostronnie uchwałą sejmową zmienione.

Podnieść więc wypada, iż zupełnie nieusprawiedliwionym jest zarzut niechęci uczyniony w pomienionej korespondencyi Rządowi krajowemu, z tego powodu, że bacząc na ścisłe dopełnienie warunków przy oddaniu zarządu szpitalu stypulowanych i dotąd obowiązujących domaga się słusznie, ażeby podobnych zmian niezaprowadzano bez poprzedniego z nim porozumienia.

Smutnym zaiste byłoby to objawem, gdyby sumienne i ścisłe przestrzeganie ustaw obowiązujących, gdyby czujne pilnowanie zakresu władzy ustawami uświęconego, mogło być poczytywanem za jakiegoś ducha opozycyjnego, a nawet jak się korespondencya „Czasu“ wyraża, — anarchicznego, — za niechęć Rządu krajowego lub brak poczucia ze strony Rządu iż popierać i wspomagać winien korzystne dla kraju usiło-

wania władzy autonomicznej, jak to utrzymuje korespondencya „Czasu“. To chyba dozwalanie na uchybienia ustawom obowiązującym i przekraczanie prawnego zakresu władzy, musiałyby być znamionami dobrych chęci i na tem miałby polegać ów „silny zwierzchni kierunek“, którego na wstępie pragnie szan. korespondent.

Sądzimy, i każdy bezstronnie i zdrowo rzeczy biorący zdanie to podzieli, że władza roszcząca sobie prawo do poszanowania swego zakresu ze strony władz innych, winna przedewszystkiem szanować kompetencyę tych władz, gdyż ściśle przestrzeganie ustaw, i sumienne zachowanie zakresu przysługującego każdej władzy, jest głównym warunkiem utrzymania ładu w stosunkach krajowych, bez którego najszczersze chęci dla kraju żadnych niewydadzą owoców, albowiem i najszczersze chęci mają swą granicę tam gdzie ustawy lub istniejące przepisy postępowanie pewne stanowczo normują.

Namiestnictwo zatem śmiało może wziąść na siebie odpowiedzialność za swoje postępowanie w sprawach przedstawionych, gdyż się nadto okazuje, że pierwszy powód do sprzeczności bynajmiej nie cięży na Namiestnictwie.

Korespondencya „Czasu“ w ustępach końcowych usiłuje odpowiedzieć na postawione przez siebie pytanie: Kto temu winien? Odpowiedź dana zaś nie jest wyczerpującą, bo kto rości sobie pretensyę do wytykania błędów cudzych, winien przedewszystkiem niezapominać o własnych grzechach. Otóż wyręczając w tem korespondencyę wypada podnieść, iż jeżeli się chce badać źródła złego, trzeba mieć odwagę wykryć złe tam, gdzie istotnie leży. Leży ono także w owem nieszczęsnem usposobieniu niektórych osobistości, które śmiało nazwać można już chorobliwem, a które zwykle wiele prawiąc o chęci przywracania porządków częstokroć przez lekceważenie lub pomijanie ustaw jeszcze istniejących powoduje zamęt i bezład, którego przyczynę upatruje oczywiście nie we winie własnej lecz zawsze w kimś trzecim, a co dzisiaj najlepiej popłaca — w Rządzie. To samo usposobienie zwykło mierzyć życzliwość władz i organów rządowych dla kraju według tego, jak skoremi się te władze i organa okazują do ustępstw ze swego własnego zakresu na rzecz kogoś ustawą istniejącą do takiego zakresu zupełnie niepowołanego, aby ten via facti t. j. drogą czynów dokonanych osiągnął to, do czego mu ustawa jeszcze żadnej kompetencyi nieprzyznaje. Ubolewać trzeba nad takiem usposobieniem, albowiem zamiast szanować i popierać tylko ścisłe wykonywanie ustaw istniejących ze strony władz i organów rządowych, korespondencya „Czasu“ poczytuje im przeciwnie sprzeniewierzanie się obowiązkowi za zasługę.

Jest to to samo usposobienie, które, jak wiadomo, w Radzie szkolnej krajowej długi czas jałowem upieraniem się przy kwestyach tak zwanych zasadniczych i wywoływaniem sporów kompetencyjnych wszelki postęp w urządzeniach szkolnych tamowało

W końcu niechaj korespodent „Czasu“ przyjmie radę, aby zamiast bałamucić świat twierdzeniami tendencyjnemi i przedstawieniami nieprawdziwemi, zechciał raczej wpłynąć na poczynienie wniosków do sejmu względem zmiany ustaw istniejących w tym kierunku, aby np. zakres prawny Namiestnictwa co do wprowadzania w życie fundacyi, przeszedł na Wydział krajowy, lub aby warunki, według których Wydział krajowy przy zaprowadzaniu zmian w normowanych urządzeniach szpitalu obowiązany jest do poprzedniego porozumienia się z Namiestnictwem, zostały uchylone. Jeżeli takie nowe ustawy i przepisy będą wydane, to niechaj korespondent „Czasu“ będzie pewnym, że Namiestnictwo co do ścisłości i sumienności w wykonywaniu tych ustaw i przepisów nowych nikomu nie da się uprzedzić, skoro tylko otrzymają moc obowiązującą.

Wiedeń. Porządek dzienny jedenastego posiedzenia izby panów Rady państwa z 5. b. m. jest następujący: Odczytanie protokołu z dziesiątego posiedzenia; odczytanie nadesłanych petycyi; pierwsze czytanie ustawy względem uregulowania policyjnego wydalenia i szupaśnictwa; pierwsze czytanie ustawy względem użycia urzędów podatkowych do czynności przy kasach powiatowych szkolnych i funduszach na pensye dla nauczycieli; pierwsze czytanie ustawy ścieśniającej nadzwyczajny rekurs i zażalenie przeciw sądowym uchwałom w sprawach karnych, tudzież regulującej kompetencyę sądową przy zwłoce kary i podaniach o łaskę pierwsze czytanie ustawy względem przyznania dodatków na pomieszkanie profesorom państwowych szkół średnich we Wiedniu; pierwsze czytanie ustawy upoważniającej ministeryum dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do zawarcia układu z węgierskiem ministeryum względem oznaczenia dodatku na wspólne wydatki z powodu zaprowadzenia cywilnej administracyi w jednej części Pogranicza wojskowego; pierwsze czytanie konwencyi konsularnej, zawartej przez c. k. posła austryackiego w Washingtonie z sekretarzem państwa Zjednoczonych Stanów północnej Ameryki, pierwsze czytanie ustawy względem zmian w ustawie z 13. grudnia 1862 r. (Dz. u. p. Nr. 89) o podatku od kart jazdy na kolejach lokalnych; pierwsze czytanie ustawy o uwolnieniu opłat od nabycia kolei żelaznej Neumarkt-Braunau przez kolej cesarzowej Elżbiety; pierwsze czytanie uchwały izby deputowanych o wydaniu na podstawie §. 14. ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa cesarskiem rozporządzeniem z 8. maja 1870 (Dz. u. p Nr. 72) regulującem sądownictwo nad milicyą krajową, tudzież pierwsze czytanie ustawy w tym samym przedmiocie; pierwsze czytanie ustawy o wymiarze ciężaru ładunkowego okrętów handlowych; drugie czytanie ustawy o uwolnieniu od stępli i opłat układów prowadzonych w celu dalszego wykupna i uregulowania ciężarów gruntowych w Galicyi i W. Ks. Krakowskiem; drugie czytanie ustawy względem poboru kontyngensu rekrutów w r. 1871, potrzebnego na utrzymanie stałego wojska (marynarki wojennej) i rezerwy uzupełniającej; drugie czytanie ustawy względem budowy gmachu dla urzędu telegraficznego we Wiedniu.

Berlin. Parlament niemiecki uchwalił na posiedzeniu 1. kwietnia pierwszy artykuł konstytucyi państwowej Do tego artykułu wniósł Duncker poprawkę, aby zamiast słowa „terytoryum związkowe“ powiedzianem było „terytoryum państwowe“, a Żółtowski postawił wniosek, aby prowincye polskie wyłączyć z państwa niemieckiego. Poprawka Dunckera i wniosek Żółtowskiego zostały odrzucone. Przy końcu rozprawy zabrał głos ks Bismark. Wyliczył on przedłożenia rządowe, które niebawem przyjdą na porządek dzienny. Co się tyczy przedłożeń rządowych względem zagranicy trzeba jeszcze — powiedział ks. Bismark — oczekiwać jakiś czas przebiegu wypadków we Francyi. Rząd związkowy ma interes i chęć popierania rządu republikańskiego we Francyi. Postanowienie cesarza Wilhelma, aby się nadal w wewnętrzne sprawy Francyi nie mięszać jest możliwem tylko do pewnego stopnia; interesa bowiem Niemiec mogły by wielce ucierpieć na tem, gdyby się chciano ściśle do powyższego postanowienia zastosować, a mianowicie mogły by przez to preliminarya pokojowe być zakwestyonowane.

— Od kilku dni obiegała po dziennikach pogłoska, że W. Księstwo Luxemburg przyłączone zostanie do Niemiec. Na tajnem posiedzeniu luxemburgskiej izby, plan ten miał być rozbierany. Ostatnie telegramy donoszą, że przyłączenie Luxemburga do Niemiec, jest już faktem dokonanym.

— „Strassburger Ztg.“ ogłasza pismo Bismarcka z Berlina z d 26. marca do delegatów Izby handlowej strasburskiej, które mówi, że w radzie związkowej i w parlamencie wniesionem będzie żądanie co do wynagrodzenia mieszkańców Alzacyi i Lotaryngii za doznane straty w wojnie, a to według tych samych zasad, i w tych samych rozmiarach, jak wszystkim innym mieszkańcom Niemiec w odpowiednich okolicznościach.

Paryż. „Paris Journal“ podaje ofiary rewolucyi paryskiej od 18. do 29. marca. W tym czasie utraciło życie: 11 policyantów, 8 żandarmów, 2 żołnierzy; do tego dodać trzeba jenerałów Lecomte i Clement Thomas, dalej 12 zabitych a 60 rannych na placu Vendome.

Dziennik urzędowy komuny paryskiej podał 29go marca następujące ogłoszenie: „Komuna miasta Paryża Obywatele! Komuna wasza ukonstytuowała się. Wotum z dnia 26. marca sankcyonowało zwycięzką rewolucyę. Podła siła zaczepna porwała was była za gardło, wy zaś, broniąc się prawowicie, wypędziliście rząd, który chciał was narzuceniem króla zbezcześcić, poza mury waszego miasta. Dziś nadużywają ci złoczyńcy, których wy nawet ścigać nie chcecie, waszej wspaniałomyślności aby u bram miasta zorganizować ognisko sprzysiężenia; dopuszczają się przekupstwa, i biorą tem samem wszelką odpowiedzialność na siebie; ośmielili się nawet żebrać pomocy u nieprzyjaciół. Apelujemy do rozsądku i świata. Obywatele! Nadaliście sobie niedawno takie instytucye, które postawią opór wszystkim zamachom. Wy jesteście panami swoich losów. Silna przez waszą pomoc reprezentacya, którą wybraliście, naprawi wkrótce wszystko złe, które spowodował rząd obalony; zagrożony przemysł, przerwana praca i ubezwładniony handel powrócą wkrótce do pomyślnego stanu. Już dziś wydano spodziewane rozporządzenie względem czynszu domowego. Jutro wyjdzie rozporządzenie względem moratoryum wekslowego, o przywróceniu i uproszczeniu służby publicznej. To są nasze pierwsze czyny! Wybrańcy ludu życzą sobie, aby mogli rzeczpospolitą raz na zawsze ustalić, tylko zaufania ze strony swoich wyborców. Co do nich, spełnią oni swój obowiązek. Hotel de Ville 29. marca 1871.“

„Journal officiel“ zamieścił pod datą 29. artykuł, mający na celu pojednanie mieszczaństwa z komuną paryską. Podnosi on tę okoliczność, iż interesa mieszczaństwa zgodne są z interesami robotników, i że rewolucya lipcowa wybuchła tylko w skutek nieporozumienia. Artykuł ten powiada nakoniec: „Centralizacya, to owoc monarchii; opiera się ona na antagonizmie między obywatelem a państwem, między pracą a kapitałem, między średnią klasą a ludnością wiejską. Jeżeli monarchia skupia wszystkie siły w Paryżu, przygotowuje tem samem grunt dla rzeczypospolitej. Długi czas była utopia postrachem dla mieszczaństwa; dziś ta sama utopia wciela w czyn Komuna podaje zatem do wiadomości mieszczaństwa, iż dokonaną została rewolucya socyalistyczna Jest to zwycięztwo wiedzy i pracy, wolności i porządku nad rutyną administracyi centralnej.“

— „Independance belge“ podaje ciekawe szczegóły o międzynarodowem stowarzyszeniu socyalistycznem. To stowarzyszenie robotników — pisze „Independance belge“ — zdobyło się od czasu upadku cesarstwa na jeden tylko akt, zgadzając się w zasadzie na komunę. To oświadczenie ogłoszone zostało w Paryżu w ostatnich dniach marca plakatami. Stowarzyszenie międzynarodowe zajmuje się w tej chwili zmodyfikowaniem i zmianą statutów, a obok tego także projektem zwołania międzynarodowego kongresu robotników, który odbyłby się jeszcze w tym roku w Paryżu, gdyby okoliczności sprzyjały planowi. W r. 1869 międzynarodowe stowarzyszenie zlało się z takzwaną konfederacyą robotników, w skutek czego liczba jego członków doszła do 150.000. Odtąd stowarzyszenie międzynarodowe przyjmuje nietylko robotników lecz każdego zwolennika znanego programu genueńskiego. Do komuny paryskiej wybrani zostali najruchliwsi i najczynniejsi członkowie stowarzyszenia: Theiss, Varlin, Le Français, Tridon i Clement.

— Ostatnie depesze telegraficzne zawierają następujące wiadomości z Paryża: Na posiedzeniu Komuny paryskiej z dnia 30. marca wybrani zostali: prezesem Lefrançais, sekretarzami: Rignault i Ferray, assesorami: Bergeret i Duval. Posiedzenia będą tajne. Komisya zatwierdziła sprawozdanie komisyi o wyborach, które uznaje niemożność piastowania równocześnie mandatu deputowanego i członka rady gminnej. Ze względu, iż chorągiew Komuny jest chorągwią „powszechnej republiki“, komisya wnosi, aby przypuścić cudzoziemców do gminy. Uchwalono przyjąć obywatela Fränkla. Utworzono w Komunie 10 komisyj dla załatwiania spraw publicznych, a mianowicie: 1) komisyę wykonawczą; 2) dla spraw wojskowych; 3) zaopatrzenia; 4) finansową; 5) sprawiedliwości; 6) bezpieczeństwa publicznego; 7) robót przemysłu i handlu; 8) służby publicznej; 9) stosunków zewnętrznych; 10) wychowania. Wychowanie ma być bezpłatne, obowiązkowe i wyłącznie przez nauczycieli świeckich.

Komuna kazała aresztować dyrektora poczty Ramponta, który jednak uszedł do Wersalu. Od strony zachodniej wszystkie rogatki paryzkie zamknięte, z powodu pogłoski o przybyciu wojsk z Wersalu do Neuilly. „Liberté“ donosi: Na ratuszu panuje największy zamęt. Plakat tam rozlepiony oznajmia, że kasa municypalna nie przyjmuje kuponów pożyczki miejskiej i nie wypłaca ich ani też renty. 31. marca rano Komuna skonfiskowała wszystkie pieniądze, jakie wpłynęły do Halles centrales za ryby. Komuna nabyła drukarnię i będzie wydawać bilety swoje; zaczęto już bić papierowe 10 frankówki Zajmuje się także Komuna rozpisaniem pożyczki przymusowej. Atrybucye dotychczasowego komitetu centralnego przeniesione zostały na dowództwo gwardyi narodowej.

— Komuna wniosła, aby wszystkie weksle poniżej 500 franków, były unieważnione; od 500 do 2000 zniżone do połowy; od 2000 do 5000 zmniejszone o trzecią część; a dopiero powyżej 5000 muszą być wypłacone w zupełności. „Mot d'Ordre“ domaga się zamknięcia i sprzedania wszystkich kościołów i klasztorów. Ruch poczt i kolei żelaznych na wschód i zachód zamknięty.

— „Times“ donosi z Wersalu z dnia 31. marca: Thiers wypłacił dziś wieczór 500 milionów franków na ratę wynagrodzenia kosztów wojennych. Tym sposobem wolno jest Francuzom obsadzić północne warownie paryskie.

Bukareszt. „Spen. Ztg.“ kończy artykuł o stosunkach w Rumunii następującemi słowy: „Niemcy i Austrya mają ważne powody, dla których ująć się muszą energicznie za swoimi poddanymi w tym kraju. Jeżeli Rumunii udałoby się uwolnienie od zobowiązań, istniejących pomiędzy nią a jej wierzycielami, to za przykładem tej poszedłby Wschód cały, który i bez

tego nadużywa już kredytu europejskiego. Stanowcza postawa dwóch państw potężnych i ujęcie się za losem ich poddanych, będzie krokiem bardzo skutecznym i zjedna nam powagę w tych stronach. A tego nam bardzo potrzeba. Zresztą wszystkim mocarstwom, które zawarły traktat z r. 1856 i Księstwa naddunajskie wzięły pod swój wspólny protektorat, zależy bardzo na przywróceniu spokoju w Rumunii. Jeżeliby książę Karol opuścił Rumunię, nastąpić musiałaby tam złowroga anarchia i ciągła zmiana dynastyi. Ta ewentualność nie zgadza się niezawodnie z celami traktatu pokojowego z r. 1856."

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej.) Na wczorajszem posiedzeniu Rady miejskiej odbył się wybór prezydenta miasta miasta Lwowa, Na 95 głosujących otrzymał dr. Floryan Ziemiałkowski 57 głosów, dr. Smolka 32, dr. Madejski 4, a pp Wieczyński i Szemelowski po jedynym głosie. Dr. Ziemiałkowski oświadczył w dłuższej przemowie, iż wyboru tego przyjąć nie może, gdyż z dotychczasowych głosowań pokazało się, że w łonie Rady miejskiej istnieje wielkie rozdwojenie, które w dalszych następstwach paraliżować mogłoby jego działalność jako burmistrza. Dr Wolski postawił wniosek, ażeby Rada nie przyjęła rezygnacyi dr. Ziemiałkowskiego. Wniosek ten przyjęty został 90 głosami przeciw 2, poczem dr. Ziemiałkowski przyjął wybór.

(Samobójstwo). W poniedziałek wieczorem odebrał sobie życie na strażnicy wojskowej Franciszek Sz. kapral z korpusu pociągów wojskowych przez powieszenie się na klamce u drzwi. Powód samobójstwa niewiadomy.

(Nieszczęsne wypadki.) W Hadynkowicach w powiecie Husiatyńskim znaleziono 28 zm. w lesie ciało zabitego wystrzałem ze strzelby leśniczego Juliana Winiarskiego. Ponieważ przy zabitym znaleziono kilkadziesiąt zł. więc zdaje się żeby śmierć Winiarskiego wynikła z morderstwa lub zabójstwa. — W areszcie sądu powiatowego w Szczercu w powiecie lwowskim powiesił się Hersch Maiblum, obwiniony o zbrodnię podpalenia. — W Białej w powiecie Czortkowskim znaleziono 25 zm. ciało nieżywego niemowlęcia. Żandarmerya aresztowała podejrzaną o tę zbrodnię dziewczynę z Białej, która zeznała, że dziecię swe, które nieżywe na świat przyszło, podrzuciła.

(Wykaz osób aresztowanych w Krakowie) W miesiącu marcu 1871 aresztowały organa policyi c. k dyrekcyi policyi osób 404. Z tych oddano sądom cywilno-karnym 111, a mianowicie: za gwałt publiczny 9, za kradzież 61, za sprzeniewierzenie 6, za obrazę straży 15, za oszustwo 9, za pobicie skaleczenie i inne uszkodzenie ciała 8, za uszkodzenie cudzej własności 1, za przybranie charakteru urzędowego 1, za dzieciobójstwo 1. Oddano magistratowi miasta Krakowa za żebranie. brak zatrudnienia, brak miejsca pobytu, niemoralne życie, zbiegnięcie z terminu i z domu przytułku i t. d. 165. W szpitalu umieszczono nierządnic 7. Ukarano zaś policyjnie za włóczęgostwo, pijaństwo, ekscessa itd. 121. Nadto pociągnięto do odpowiedzialności 72 osób, a mianowicie: za powrót z wydalenia 2, za przewinienie w służbie 24, za przewinienia przepisów dorożkarskich 9, za pozostawienie koni bez dozoru 3, za spieszną i nieostrożną jazdę 5, za samowładne zatrzymanie cudzej własności 4, za przekroczenie przepisów meldunkowych 5, za otwarcie szynków w godzinach niedozwolonych 14 za utrzymywanie muzyki bez pozwolenia 6.

(Wiadomości dyecezyalne). Dnia 17. marca b. r. wprowadzony został kanonicznie na probostwo w Szaflarach powiat nowo-sądecki, dyecezya tarnowska, opróżnione od 20. listopada 1870 po śmierci śp. ks. Antoniego Trybalskiego, ks. Leopold Chmielowski dotychczasowy pleban w Bieńkówce i poddziekani myśleniecki.

Opróżnione w ten sposób probostwo w Bieńkówce powiat myślenicki dyecezya tarnowska liczy 2381 dusz, względem których obowiązki duchowne sprawuje każdoczesny pleban i ustanowiony wikary.

Do uposażenia nie należą żadne grunta, kongrua zaś wynosi 420 zł. na której pokrycie z powodu, że własne dochody plebańskie wynoszą ledwie 59 zł. dopłaca fundusz religijny rocznie 361 zł. Wikary pobiera całą płacę rocznie 210 zł. z tegoż funduszu.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. Marca 1871 w mieście Lwowie). 61 Franciszka Wołosiecka, wyrobnica, l. 60, na zapalenie pacierza. 62 Mikołaj Tepiło wyrobnik, l. 50, na niedokrewność. 63 Anna Lityńske, wyrobnica, l. 63, na niedokrewność. 64 Dmytro Bodaniuk, wyrobnik, l. 45, na suchoty. 65 Tomasz Kulik, wyrobnik, l. 29, na suchoty. 66 Antoni Chinczynk, dz., l. 4, na suchoty. 67 Michał Spodarski, dz., l. $1^{6}/_{12}$, na suchoty. 65 Helena Procyk, dz, l. $1^{6}/_{12}$, na suchoty. 69 Mikołaj Wilczek, dz., l. $^{1}/_{12}$, na suchoty. 70 Zofia Romańska, dz., l. 2, na suchoty. 71 Michalina Fledzińska, dz., l. $^{6}/_{12}$, na suchoty. 72 Józefa Haimberger, dz., l. 2, na zapalenie płuc 73 Marya Zielińska, dz., l. $2^{6}/_{12}$ na zapalenie płuc. 74 Kazimierz Basch, dz., l. $^{7}/_{12}$, na zapalenie płuc. 75 Józefa Car, dz., 14 dni, na zapalenia płuc. 76 Grzegorz Mańczuk, dz., 12 dni na zapalenie płuc. 77 Marya Jabłońska, dz., l. $^{1}/_{12}$, na wyniszczenie. 78 Franciszka Jaworska, dz., l. $^{5}/_{12}$, na nieżyt płuc. 79 Michalina Begińska, dz, l. $^{6}/_{12}$, na zapalenie płuc. 80 Ludwik Banek, dz., l. $^{5}/_{12}$, na nabrzękłość płuc. 81 Julian Winicki. Deradziewicz, dz., l. $^{2}/_{12}$, na konwulsyę. 82 Józefa Sołowyi, dz., l. 2, na konwulsyę. 83 Józef Kosiński, dz., l. $^{1}/_{12}$, na konwulsyę. 84 Aleksander Andrasy, dz., l. $^{1}/_{12}$, na konwulsyę. 85 Joanna Kochińska dz., l. $1^{6}/_{12}$, na konwulsyę. 86 Karolina Balon, dz., l. $^{2}/_{12}$, na konwulsyę. 87 Franciszek Przybylski, dz., l. $^{2}/_{12}$, na nieżyt żołądka. 88 Maksymilian Andrygowski, dz., 16 dni, na zgorzelinę z róży. 89 Emilia Lachowicz, dz., l. $1^{6}/_{12}$, na konwulsyę. 90 Józef Muszowski dz, rok, na konwulsyę.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu marcu 1871:

	Husiatyn zr.	c.	Kopeczyńce zr.	c.	Probużna zr.	c.	Choroszczów zr.	c.	Przeciętnie zr.	c.
	Miejsce targu: walutą austryacką									
Mec pszenicy	3	75	3	75	2	40	3	84	3	43
„ żyta	1	70	2	—	1	55	2	—	1	80
„ jęczmienia	1	60	2	—	1	50	1	60	1	69
„ owsa	1	15	1	25	1	—	1	24	1	16
„ grochu	1	70	2	30	1	50	2	10	1	92
„ hreczki	1	80	1	75	1	50	2	—	1	76
„ kukurudzy	—	—	—	—	1	50	2	—	1	75
„ ziemniaków	-	70	—	65	—	50	—	60	—	61
Cetnar siana	1	20	—	80	—	-	—	80	—	93
Sąg drzewa twardego	10	—	10	—	15	—	6	56	10	39
„ „ miękkiego	—	-	7	—	12	—	4	56	7	85
Funt mięsa wołowego	—	14	—	16	—	14	—	16	—	15
Miara wina	—	80	—	80	—	50	—	70	—	70
„ piwa	—	—	—	—	—	20	-	—	—	20
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	52
„ bez wiktu	—	30	—	50	—	25	—	25	—	30

Stan austr. banku narodowego.

Z dniem 31. marca 1871.

Stan czynny.		złr.
Wybite złoto i sztaby		116,776.796
Weksle na miasta zagraniczne		30,388.971
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu	złr. 39,062.588	
Eskontowane w filiach	42,992 966	82,055.555
Pożyczki za poręką w Wiedniu	19,228.300	
W zakładach filialnych	16,743.200	35,971.500
Obligacye państwa, należące do banku		3,382.113
Przywilej banku		80,000.000
Pożyczka hypotekarna		63,070.021
Giełdowe zakupione listy zastawne banku narodowego		9,008.546
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 30. czerwca 1869		15,494.191
Efekta funduszu pensyi		1,852 729
Kolej Karola Ludwika		1,384.845
Obligacye c. k. pożyczki podatkowej z r. 1864 podług kursu z 31. grud. 1870		175.560
Gmachy w Wiedniui i Peszcie i inwentarze		2,952.847
Razem		442,513.677

Stan bierny.	złr.
Fundusz banku	90,000.000
Fundusz rezerwowy	15,494.284
Obieg banknotów	267,888.750
Niepodniesione zwroty kapitałów	226.665
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	2,489 820
Należytości z żirów	81.394
Niepodniesione dywidendy	197.590
Listy zastawne w obiegu	58,942.420
Niepodniesione procenta listów zastawnych	64.698
Fundusz pensyi	1,852.759
Saldi bieżących rachunków	5,275.295
Razem	442,513.677

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu."

Berlin, 4. kwietnia. Wczoraj prezes parlamentu oznajmił izbie odpowiedź cesarza Wilhelma przy wręczeniu mu adresu izby na mowę tronową. Cesarz nadmienił o odwadze bohaterskiej wojowników tudzież o widocznem kierownictwie Opatrzności w ostatniej wojnie; wskazywał na obecne stosunki Francyi, które są następstwem rewolucyi trwających od lat 80. W nowo nabytych krajach niemieckich należy cierpliwie i bacznie postępować, aby rozbudzić na nowo uczucia niemieckie, których pocieszające ślady już teraz dają się dostrzegać Niechaj parlament wiernie pełniąc obowiązki swoje, pracuje dalej, iżby nowe cesarstwo odpowiedziało oczekiwaniom, jakie cały świat żywi.

Paryż, 2. kwietnia. Od wczoraj wieczór zaszły rozmaite utarczki między forpocztami zbrojnych konfederatów i wojskiem wersalskiem w kierunku Neuilly. Wieść obiega, że między godziną 11ą a 12ą w południe słyszano silną kanonadę w Champs Elysées i place de la Concorde. Komitet ściągnął pod Puteaux najmniej 60.000 zbrojnych; gwardy narodowa zajmuje także Courbevoie i most pod Neuilly. Między paryską gwardyą narodową panuje wielki ruch. Komitet wysłał ludzi, oraz amunicyę i artyleryę w pośpiechu na plac walki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. kwietnia 1871.

Pora	Barometr w milimetrach sprow. do 0° Cels.	Stopień ciepła według Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	730·62	+ 0·6	81	PdZ. m.	5
2. god. po poł.	729 69	+ 9·0	40	„ „	3
9. god. wieczór	730·60	+ 4·3	68	Pd. m.	7

TEATR.

Dziś (przedstawienie niem). Ostatni Gościnny występ panny Augusty Baudius z c. k. nadwornego teatru w Wiedniu. **„Die Waise von Lovood."** Dramat w 2. oddziałach i 5 aktach z wolnym przekładem Romansu Currera Bell przez Chlarotte Birch-Pfeiffer.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Rezultat

z przedsięwziętego ważenia i rewizyi pieczywa u tutejszych piekarzy przez urząd targowy w miesiącu marcu 1871.

Imie i nazwisko	Miejsce sprzedaży	Pieczywo zbytkowe ct.	łuty	Bułki ct.	łuty	Chleb biały pszenny ct.	łuty	Chleb biały żytny ct.	łuty	Chleb razowy pszenny ct.	łuty	Chleb razowy żytny ct.	łuty
		w walucie austryackiej											
Gołębiowski Maciej	) pod ratu-	—	—	1	$2^{25}/_{100}$	1	$4^{70}/_{100}$	1	$4^{50}/_{100}$	—	—	—	—
Weigel Franciszek	) szem	1	$1^{15}/_{100}$	—	—	—	—	1	$4^{70}/_{100}$	—	—	—	—
Szirma Franciszek	) na rynku	—	—	—	—	—	—	1	$4^{70}/_{100}$	1	5	1	8
Lewicki Jan	)	—	—	—	—	—	—	1	$4^{70}/_{100}$	1	5	1	8
Friedrich Józef	pod l. 53 m.	—	—	1	$1^{55}/_{100}$	—	—	—	—	—	—	—	—
Włoszyński Józef	„ 76 „	1	$1^{30}/_{100}$	1	$1^{75}/_{100}$	1	2	—	—	1	$4^{50}/_{100}$	—	—
Mrazek Łukasz	„ 446 $^{1}/_{4}$	1	$1^{45}/_{100}$	1	$1^{55}/_{100}$	1	$2^{20}/_{100}$	1	4	—	—	—	—
Müller Jan	„ 240 m.	1	$1^{35}/_{100}$	1	$1^{50}/_{100}$	—	—	1	$3^{50}/_{100}$	—	—	—	—
Doms Robert	„ 74 „	—	—	—	—	—	—	1	5	—	—	—	—
Friedrich Henryk	„ 16 „	—	—	1	$1^{60}/_{100}$	—	—	1	$4^{35}/_{100}$	—	—	—	—
Kozyrski Jan	„ 288 „	—	—	1	$1^{75}/_{100}$	—	—	1	$4^{50}/_{100}$	—	—	—	—
Düll Katarzyna	„ 179 m.	1	$1^{35}/_{100}$	1	$1^{70}/_{100}$	1	$2^{15}/_{100}$	1	$4^{10}/_{100}$	—	—	—	—
Beck Klemens	„ 166 „	—	—	1	$1^{75}/_{100}$	—	—	1	$4^{50}/_{100}$	—	—	—	—
Hillich Jan	„ 359 $^{2}/_{4}$	1	$1^{40}/_{100}$	1	$1^{75}/_{100}$	—	—	1	$4^{35}/_{100}$	—	—	—	—
Thom Józef	„ 388 $^{2}/_{4}$	—	—	—	—	—	—	1	$4^{50}/_{100}$	—	—	—	—
Mensch Mojżesz	„ 74 m.	—	—	—	—	—	—	—	—	1	$4^{50}/_{00}$	—	—
Hr. Mir	„ 19 m.	—	—	—	—	—	—	1	$4^{70}/_{100}$	—	—	—	—
Razem		6	8	10	$17^{15}/_{100}$	4	$9^{10}/_{100}$	14	$62^{10}/_{100}$	4	19	2	16
Przeciętnie) w styczniu 1871		1	$1^{33}/_{100}$	1	$1^{71}/_{100}$	1	$2^{28}/_{100}$	1	$4^{43}/_{100}$	1	$4^{75}/_{100}$	1	8
Przeciętnie) w marcu 1871		1	$1^{74}/_{100}$	1	$1^{82}/_{100}$	—	—	1	$4^{50}/_{100}$	—	—	1	$8^{40}/_{100}$
A zatem:) w podnoszeniu		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
A zatem:) w spadaniu		—	$^{41}/_{100}$	—	$^{12}/_{100}$	—	—	—	$^{16}/_{100}$	—	—	—	$^{40}/_{100}$

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 4. kwietnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	254	—	255	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	177	75	178	75
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	117	—	119	
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	80	30	81	75
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	72	25	72	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	80	88	25
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	87	—	88	—
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	74	25	74	80
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
(oprócz kuponu bieżącego)								
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	77	5	83
„ cesarski	—	—	—	—	5	80	5	86
Napoleondor	—	—	—	—	9	88	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62¼	1	63¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83½	1	84½
Srebro	—	—	—	—	122	25	123	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. kwietnia 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.10	68.20
od kwietnia do października po 5%	68.—	68.10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	277.50	278.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	277.—	278.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	89.50	90.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95.40	95.60
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	107.50	108.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	123.—	123.50
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	72.—	72.50
Galicyi	74.—	74.50
Niższej Austryi	96.52	96.75
Siedmiogrodu	74.25	74.75
Węgier	79.80	80.10
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	260.—	261.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	266.40	266.60
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	855.—	860.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	725.—	727.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	598.—	600.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	219.50	220.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2145	2150
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	252.25	252.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	178.50	179.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	401.50	402.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	176.80	177.—
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.50	106.75
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	71.75	72.25
„ „ „ po 5%	80.25	80.75
Gal. banku hyp. po 6%	87.75	88.25
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	87.50	88.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.70	92.80
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.85	—.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	88.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.25	103.75
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.50	—.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Clarego po 40 zł. m. k.	35.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.50	28.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.35	104.45
Augsburg za 100 zł. w p. n.	104.—	104.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.20	104.30
Hamburg za 100 M. B.	92.10	92.10
Londyn za 100 ft. szt.	124.90	125.—
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.85	5.86
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.95	9.95½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.65	122.85

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 4. kwietnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	35
„ „ w srebrze	68	10
Losy z 1860 roku	95	40
Akcye banku wiedeńskiego	726	—
„ „ kredytowego	269	30
Londyn 10 funtów szterlingów	125	—
Srebro	122	65
Napoleondor	9	95½
Dukat	5	86½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(771 1—3) **Edykt.**

Nr. 12585. C. k Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem uwiadamia Dawida Madfes, kupca z miejsca pobytu niewiadomego, że Robert Doms przeciw niemu dnia 5. Marca 1871 do l. 12585 prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę 1800 złr. w. a. zpn. podał, na co równocześnie nakaz zapłaty wydany został. Gdy miejsce pobytu pozwanego Dawida Madfes nie jest wiadome, postanawia temuż sąd na jego koszt i niebezpieczeństwo pana adw. Dr. Hönigsmana kuratorem, z substytucyą pana adw. Dr. Frenkla, pierwszemu nakaz zapłaty się wręcza. i o tem pozwanego Dawida Madfes niniejszym edyktem się uwiadamia.

Lwów dnia 8. Marca 1871.

(804 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 356 cyw. Ze strony c. k. Sądu powiatowego podaje się do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie przyznanych c k. Prokuratoryi skarbu w sporze przeciw Matijowi Skwaryczukowie o posiadanie gruntu w Kosmaczu położonego „na Steryszorach“ zwanego — kosztów sporu i egzekucyi w łącznej ilości 54 złr. 58 ct. w. a. w Sądzie tutejszym dnia 27. Kwietnia 1871, dnia 31. Maja 1871 i dnia 30. Czerwca 1871 w zwykłych godzinach urzędowych odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności Matija Skwaryczuka w Kosmaczu pod l. k. 95 położonej, składającej się z chałupy i ogrodu koło niej znajdującego się Nr. paci. 575/858.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 55 zł. w. a. a wadium przez licytantów złożyć się mające 5 zł. 50 ct. w. a.

— Na terminie trzecim realność ta nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną bedzie.

Inne warunki licytacyjne w registraturze tusądowej do przejrzenia wolne są.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Peczeniżyn dnia 18. Marca 1871.

(791 1—3) **Edykt.**

Nr. 4999. C. k. Sąd obwodowy tarnowski niniejszym edyktem zawiadamia. że p. Beile Singer przeciw p. Apolinaremu Dzwonkowskiemu o sumę 500 złr. w dniu 22. Marca 1871 do L. 4999 pozew wekslowy wniosła i o pomoc sądową prosiła wskutek czego nakaz zapłaty z dnia 23. Marca 1871 L. 4999 wydanym został. —

Ponieważ pobyt pozwanego p. Apolinarego Dzwonkowskiego jest niewiądomym, przeto c. k. Sąd obwodowy przeznaczył dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo pozwanego tutejszego adwokata Dr. Pietrzyckiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy wekslowej przedrowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się pozwanemu, aby potrzebne dokumenta w należytym czasie swemu zastępcy udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał i tut. Sądowi oznajmił w ogóle, do bronienia prawem przepisane środki użył — inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów dnia 23. Marca 1871.

(797 1—3) **Edykt.**

Nr. 2493. C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że w dniu 27. Czerwca 1831 zmarł w Krakowie Aron Mojżesz Steif bez pozostawienie testamentu. Gdy powołany z ustawy do spadku Szymon Steif a względnie jego sukcessorowie ani z życia ani z pobytu nie są wiadomi, przeto ustanawiając im kuratora w osobie adw. Dr. Rappaporta c. k. Sąd krajowy wzywa ich, aby w przeciągu roku od daty edyktu się zgłosili lub pełnomocnika ustanowili, w przeciwnym bowiem razie kurator deklaracyę do spadku w imieniu Szymona Steifa lub jego sukcessorów wniesie. pertraktacya przeprowadzoną a część spadkowa na nich przypadająca aż do ich śmierci lub uznania ich za zmarłych sądownie przechowaną zostanie

Kraków dnia 13. Marca 1871.

(802 2—3) **Edikt.**

Nr. 3389 civ. Vom k. k. Kreisgerichte als Handelsgerichte zu Przemyśl wird zur öffentlichen Kentniß gebracht, daß über das sämmtliche wo immer befindliche bewegliche dann über das in den Ländean in welchen die Concurs Ordnung vom 25. December 1868 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des Joachim Hellin protokolirten Tuchwaarenhändler in Jarosław der Concurs eröffnet werde.

Zum Concurs Commissär wird der k. k. Bezirksrichter in Jaroslau Herr Joachim Starosolski zum einstweiligen Massaverwalter Hr. Adwokat Dr. Ludwik Myszkowski in Jaroslau bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert bei der vor dem k. k. Concurs Commissär in Jaroslau am 12. April 1871 Vormittag um 10 Uhr abzuhaltenden Tagsatzung unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Behelfe über die Bestätigung des ernannten oder Bestellung eines anderen Massaverwalter und eines Stellvertreters desselben Anträge zu erstatten, und die Wahl eines Gläubiger Ausschußes vorzunehmen, und ihre Vorderungen gegen die gemeinschaftliche Concursmassa selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis zu der von dem k. k. Concurs Commissär zu bestimmenden und kundzumachenden Frist bei diesem k. k. Kreisgerichte oder bei dem k. k. Bezirksgerichte zu Jaroslau zur Anmeldung, und sodann bei der von dem k. k. Concurs Commissär hiezu anzuordnenden und kundzumachendan Tagfahrt zur Begründung und Rangsbestimmung zu bringen.

Die Gläubiger welche nicht in Jaroslau oder dessen Nähe wohnen haben in der Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zur Empfangnahme der Zustellungen nahmhaft zu machen, widrigens auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator bestellt würde.

Den bei der Liquidirungstagfahrt erscheinenden Gläubigern steht das Recht zu durch freie Wahl an Stelle des Massaverwalters seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubiger Ausschußes, welche bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der Lemberger Zeitung (Gazeta lwowska) erfolgen

Przemyśl den 31. März 1871.

(807 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 13316. Opróżnioną jest posada oficyała rachunkowego przy departemencie rachunkowym c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie z roczną płacą 500 złr. i z XI. klasą dyet.

Ubiegający się o tą posadę, mają swoje podania wnieść do c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej we Lwowie w przeciągu trzech tygodni i w takowych wykazać dotychczasową ich służbę i że egzamin z rachunkowości państwowej złożyli, tudzież że językami krajowymi w piśmie i w mowie dokładnie władają.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 29. marca 1871.

(781 2—3) **Edykt.**

L. 15. C. k. sąd powiatowy w Borszczowie podaje do wiadomości, że celem ściągnienia przyznanej Mojżeszowi Leibie Feuersteinowi jako cessyonaryuszowi Jana Hryneńki kwoty 178 zł. 50 kr. i kosztami w kwotach 2 zł. 50 kr. i 1 zł. 80 kr. przyznanemi, jakoteż kosztami niniejszego podania w kwocie 21 zł. 56 kr. przymusowa sprzedaż realności do nieobjętej masy Michała Malińskiego należącej w Skale pod l. 151 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej i na 180 zł. oszacowanej, w trzech terminach, t. j. dnia 30. maja, 20. czerwca i 4. lipca 1871, każdą razą o 9tej godzinie przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się.

Chęć kupna mający winni są 10proc. wadyum w kwocie 18 zł. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które nabywcy do ceny kupna wliczonem, zaś innym licytantom zwróconem zostanie.

Obowiązkiem zaś nabywcy będzie w 14 dniach po otrzymaniu dotyczącej uchwały resztę ceny kupna do tutejszo-sądowego depozytu złożyć.

Bliższe warunki licytacyjne niemniej akt oszacowania mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Borszczów, dnia 6. marca 1871.

(809 2—3) **Kundmachung.**

Nr. 1329. In Folge der Bestimmungen des Vertrags zwischen der österreichischen Staatsverwaltung und der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn-Gesellschaft vom 30ten April 1850 wird am 15. April l. J. die 21te Verlosung der gegen die Stammactien der Krakau-Oberschlesischen Eisenbahn hinausgegebenen Obligationen und die 22te Verlosung der Prioritäts-Actien der genannten Bahn in Wien in dem hiezu bestimmten Saale (Singerstrasse Bako-Gebäude) stattfinden.

Von der k. k. Direction der Staatsschuld.

Wien, am 20. März 1871.

(787 2—3) **Edykt.**

Nr. 4652. C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie, czyni wiadomo, iż na skutek przedstawień opieki małoletniego Wojciecha Małasińskiego, na podstawie §. 251 ust. cyw. władzę opiekuńczą, nad tymże małoletnim Wojciechem Małasińskim synem Szczepana i Małgorzaty Małasińskich na czas nieograniczony przedłuża.

Kraków dnia 20. Marca 1871.

(788) **Obwieszczenie.**

L. 2901. W c. k. sądzie obwodowym jako handlowym w Samborze wpisaną została w rejestr dla firm pojedyńczych firma „c. k. apteka obwodwa Kaliksta Krzyżanowskiego w Stryju.“

C. k. sąd obwodowy.

Sambor, dnia 14. marca 1871.

801 1 – 3) **Obwieszczenie.**

L. 2845. Z dniem 6go kwietnia b. r. wejdzie w miasteczku Korczynie, powiatu Krośnieńskiego urząd pocztowy w życie, który się pocztą listową i wartościową, jakoteż przekazami pieniężnemi aż do kwoty 100 zł trudnić i komunikacyę z urzędem pocztowym w Krośnie zapomocą poczty posłańczej pieszej, cztery razy w tygodniu utrzymywać będzie w następującym porządku kursowym:

Z Korczyny	w Niedzielę „ Wtorek „ Środę „ Piątek	o 8. g. 30. m. rano.
W Krośnie	detto	„ 9. „ 30. „ „
Z Krosna	w Niedzielę „ Wtorek „ Środę „ Piątek	o 2. godz. po południ.
W Korczynie	detto	„ 3. godzinie po popoł.

Odchodzi w 30 min. po przybyciu drugiej poczty posłańczej z Miejsca.

Tą pocztą posłańczą będzie można posełać przesyłki wprawdzie bez ograniczenia wartości, jednakże tylko do wagi 3 funt. pojedyńczej sztuki.

W obręb doręczenia urzędu pocztowego Korczyny wchodzą: gmina Czarnorzeki, gmina Kombornia z miejscowościami, Budy komborskie, Budy wolskie, Kretówka, Klapkówka i Wola komborska, nareszcie gmina Korczyna z miejscowościami: Sporne, Zwierzyn, Zależne, Rzyki, Niebylec, Doliny, Smierdziączka, Korczenica, Dzioł, Mroczki, Burkart, Olszyny, Łazy, Korczyna dolna, Korczyna górna i Podzamcze.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 26. marca 1871.

Kundmachung.

Nr. 2845. Mit 6. April l J. wird in dem Marktorte Korczyna im Krosnoer Bezirke ein Postamt in Wirksamkeit treten, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, so wie dem Anweisungsgeschäfte bis zum Betrage von 100 fl. befassen und seine Verbindung mit dem Postamte Krosno mittelst wöchentlich viermaliger Fußbotenposten unterhalten wird, welche in nachstehender Ordnung zu verkehren haben:

Von Korczyna	Sonntag Dienstag Mittwoch Freitag	8 Uhr 30 M Früh.
in Krosno	detto	9 Uhr 30 M. Früh.
Von Krosno	Sonntag Dienstag Mittwoch Freitag	2 Uhr Nachmittags.
in Korczyna	detto	3 Uhr Nachmittags.

Geht ab 30 Min. nach Ankunft der zweiten Botenpost aus Miejsce.

Mit diesen Botenposten werden wohl Sendungen ohne Einschränkung des Werthes jedoch nur bis zum Einzelngewichte von 3 Pfund befördert

Den Bestellungsbezirk des Postamtes Korczyna bilden: die Ortsgemeinde Czarnorzeki, die Ortsgemeinde Kombornia mit den Ortschaften: Budy komborskie, Budy wolskie, Kretówka, Klapkówka und Wola komborska, endlich die Ortsgemeinde Korczyna mit den Ortschaften: Sporne, Zwierzyn, Zależne, Rzyki, Niebylec, Doliny, Smierdziączka, Korczenica, Dzoł, Mroczki, Burkat, Olszyny, Łazy, Korczyna dolna, Korczyna górna und Podzamcze.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Postdirection.

Lemberg, den 26. März 1871.

(774 1—3) **Edykt.**

Nr. 736. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie niniejszem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi p. Franciszka Ksawera Zasowskiego w sumie 5000 złr. monety konwencyjnej czyli 5250 złr. w. a. zpn., przedsięwziętą zostanie relicytacya jednej piątej części dóbr Gorzejowa górna i średnia, dawniej p. Bolesława Goławskiego i p. Klementyny Kozieradzkiej własnej i przez p. Stefanię Krasuską i Florentynę Machnicką w drodze licytacyi nabytej w tut. Sądzie w dniu 1. Maja 1871 o godzinie 10. rano, a to pod warunkami t. s edyktem z dnia 11. Lipca 1867 L 7820 ogłoszonemi.

Dobra te na pomienionym terminie sprzedane będą także niżej ceny szacunkowej złr. 5185 ct $50^{3}/_{5}$. Wadyum wynosi 280 złr.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów dnia 16. Marca 1871.

(798 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2195. Na żądanie wydziału wierzycieli Stanisława bar. Konopki i administratora tejże p. Erazma Czechowskiego za przyzwoleniem substytuowanych powierniczo oczekiwaczów jego, tudzież w skutek prawomocnej uchwały c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego jako instancyi nadkuratelarnej z dnia 13. stycznia 1870 l. 67 rozpisuje c. k. sąd obwodowy Tarnowski publiczną sprzedaż dóbr Brnik w obrębie c. k. starostwa i c. k. sądu powiatowego w Dąbrowy położonych, według Dom. 226. pag. 80. n. 11. haer. do Stanisława bar. Konopki a względnie do jego masy krydalnej z zastrzeżeniem substytucyi powierniczej należących, w dwóch terminach, a mianowicie dnia 2. maja i 6. czerwca 1871 każdą razą o 10. godzinie przed południem w kancelaryi c. k sądu obwodowego w Tarnowie pod warunkami następującemi:

1. Za cenę wywołania ustanawia się watość przez oszacowanie wyrachowaną w ilości 36719 zł 41 kr w a. z tym dodatkiem, że na tych dwóch terminach dobra te tylko za tę cenę lub powyżej takowej sprzedane będą.

2. Dobra te sprzedają się ryczałtem, przeczo nabywcy żadnej rękojmi ani wynagrodzenia za możebny ubytek żądać nie wolno i z wyłączeniem wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze.

3. Chęć kupienia mający jest obowiązanym złożyć jako zakład przed rozpoczęciem licytacyi 20tą część wartości w okrągłej sumie 2000 zł. w. a. albo w gotówce albo w papierach publicznych do lokacyi kapitałów pupilarnych zdolnych z niezapadłemi jeszcze kuponami i talonami, których wartość według ostatniego kursu w Gazecie lwowskiej notowanego, jednak nie powyżej wartości nominalnej obliczoną będzie, lub na reszcie w książeczkach wkładkowych Tarnowskiej i Krakowskiej kasy oszczędności.

Zakład nabywcy zostanie złożonym do depozytu sądowego, innym zaś licytującym zaraz po licytacyi będzie zwróconym.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny tych dóbr wolno przejrzeć w registraturze sądowej, zaś względem podatków i innych danin odsela się do c. k. urzędu podatkowego w Dąbrowy.

O rozpisaniu tej sprzedaży zawiadamia się wydział wierzycieli Stanisława bar. Konopki do rąk pana Dra. Grabczyńskiego, kuratora masy p. Dra. Jarockiego. p. Erazma Czechowskiego administratora masy krydalnej, p. Ignacego bar. Konopkę, p. Wincentego bar. Konopkę, p. Kunegundę z bar. Konopków Kotarską, p. Anielę z bar. Konopków Skrzyńską, p. Stanisława Kotarskiego, p. Maryę hr. Drohojewską, p. Zygmunta hr. Drohojewskiego, p. Dra. Rutowskiego jako kuratora nieletniej p. Heleny Kotarskiej i potomstwa nieznanego p. Kunegundy Kotarskiej, Anieli Skrzyńskiej, Ludwika, Ignacego i Antoniego baron. Konopków, c. k. prokuratoryę skarbu, wszstkich wierzycieli masy krydalnej do rąk własnych lub w myśl §. 147 p. sąd. do rąk ich w aktach wykazanych pełnomocników, dalej wierzycieli hipotecznych, jako to: c. k. Namiestnictwo jako dyrekcyę funduszów indemnizacyjnych we Lwowie, Dyrekcyę galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie, niewiadomego z miejsca pobytu p. Kaźmierza Bzowskiego, a względnie jego nieznanych prawonabywców i wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 19. lipca 1868 do tabuli krajowej weszli, lub którymby ta uchwała licytacyjna wcale lub dość wcześnie nie mogła być doręczoną, do rąk kuratora p. Dra Kwiatkowskiego z substytucyą p. Dra. Kapiszewskiego, który także do wszystkich późniejszych czynności za swych kurandów zostaje upoważnionym, wreszcie c. k. urząd podatkowy w Dąbrowy.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 16. marca 1871.

(820 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2275. W celu zabezpieczenia dostawy 160 pryzm tłuczonego materyału do pokrywania gościńców państwowych Podhajczyki-Brzeżany Stanisławów w sekcyi Podhajeckiej i Monasterzyskiej odbędzie się na dniu 18. kwietnia 1871 o godzinie 10tej przed południem licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Cena fiskalna wynosi 826 zł. 51 kr. w. a.

W razie, gdy cena fiskalna uzyskaną niezostanie, przyjęte będą oferty pod jakiemibądź warunkami.

Bliższe warunki licytacyi można przeglądnąć w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także oferty zaopatrzone w 5proc. wadyum z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale także i literami przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nieułożone podług przepisów lub nie podane w terminie nie znajdą uwzględnienia.

W Stanisławowie, dnia 1. kwietnia 1871.

C. k. Starostwo.

(817 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 3055. W celu zabezpieczenia wykonania budowy zakładu kontumacyjnego dla bydła rogatego w Podwołoczyskach rozpisuje się niniejszem licytacya publiczna, która się odbędzie w c. k. starostwie w Tarnopolu na dniu 18. kwietnia 1871 o godzinie 10. zrana.

Plan i kosztorysy wykonać się mających budowy, tudzież warunki licytacyi przejrzane być mogą każdego czasu w rzeczonem starostwie.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 29. marca 1871.

(782 1—3) **Edykt.**

L. 1147. C. k sąd obwodowy w Nowym Sączu niniejszym edyktem edykt swój z dnia 24go stycznia 1871 do l. 271 w Gazecie lwowskiej do l. 40, 41 i 42 zamieszczony, którym zawiadomiono między innymi Maryannę z Maciągów Ptasinę, Annę z Zubów Kociszowę, Rozalię Zubową i Wiktoryę z Zubów Hałotowę, a w razie ich śmierci ich spadkobierców, że przeciw nim i innym pozwanym w tym edykcie wymienionym ks Władysław Wojcikowski pozew na dniu 16. stycznia 1871 do l. 279 wniósł o ekstabulacyę ze stanu biernego dóbr Wysowy i Blichniarki sumy 4519 zł. $19^{4}/_{8}$ kr. m. k. pochodzącej z większej sumy 7000 złr. m. k. na tych dobrach na rzecz Jana Maciąga intabulowanej jakoteż że na ten pozew termin na dzień 26. kwietnia 1871 o godzinie 10tej w c. k. sądzie obwodowym wyznaczonym i pozwanym kurator w osobie p. adwokata Dra. Zielińskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Olszewskiego postanowionym został w ten sposób prostuje, iż imiona powyż wyszczególnionych czterech pozwanych mylnie przytoczonemi są, albowiem osoby te Maryanna z Maciągów Ptazina, Anna z Zubów Kościrowska, Rozalia Zubówna i Wiktorya z Zubów Hałotowa nazywają się.

Zawiadamiając te osoby o powyższej treści poprzedniego edyktu, zaleca się im, aby wzwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie obrali i o tem sądowi donieśli, w ogóle aby wszelkich do obrony środków prawnych użyli w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 21. marca 1871.

(827 1—3) **Konkurs**

L. 510. W celu obsadzenia posady adjunkta urzędów pomocniczych przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z roczną płacą 900 zł., a ewentualnie 800 i 700 zł. w. a., rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem dni 14tu od trzeciego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Ubiegający się o tę posadę, mają swoje prośby załącznikami należycie poparte, wnieść do Prezydyum tutejszego c. k sądu krajowego.

Lwów dnia 4. kwietnia 1871.

(793 1 3) **Edykt**

Nr. 563 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia, że wskutek prośby pp. Ignacego i Aurelii małż. Brudzyńskich z dnia 27. Kwietnia 1870 l. 1260 rezolucyą swą z dnia 30. Kwietnia 1870 l. 1260 zezwolił na podstawie kontraktu z dnia 14. Kwietnia 1847 na odpisanie z realności pod Nr. 156 w Tarnobrzegu położonej ut. Instr. Tom. IV pag 209 i 210 przez Ignacego Brudzyńskiego od Maryanny z Dominikowskich zamęż. Kulwickiej nabytego a Dom. Tom. I pag. 309 ad Nr. III haer. na niego jako właściciela zaintabulowanego ogrodu tudzież na mocy kontraktu z dnia 12. Września 1845 na odpisanie z realności pod Nr. 157 w Tarnobrzegu położonej ut. Instr. Tom. IV pag 72 i 73 przez tegoż Ignacego Brudzyńskiego nabytego od Wojciecha Burdzelowskiego a Dom. Tom. I pag. 311 ad u. I i IV haer na niego jako właściciela zaintabulowanego mylnie „dwa place" nazwanego placu wraz z domem na nim wybudowanym a dopisanie ich do realności z pod Nr. 159 a mianowicie do placu tamże Dom. Tom. I pag. 315 u. 2 haer. na Ignacego Brudzyńskiego zaintabulowanego, tudzież na zaintabulowanie najpierw Aurelii Brudzyńskiej za współwłaścicielkę tych placów i ogrodu, a następnie Ignacego i Aurelii Brudzyńskich za właścicieli na tychże placach wymurowanego domu i budynków gospodarskich.

Ponieważ Marjanna Kulwicka zmarła, przeto dla nieobjętej jej masy spadkowej ustanawia się na jej koszt i niebezpieczeństwo za kuratora Jakuba Deca z Tarnobrzegu i onemu doręcza się pomienioną rezolucyę z dnia 30. Kwietnia 1870 l. 1260 i o tem zawiadamia niewiadomych z imienia i miejsca pobytu spadkobierców Maryanny Kulwickiej, że do doręczenia rezolucyi tej ustanowił Sąd tutejszy dla tejże masy kuratora w osobie Jakóba Deca z Tarnobrzegu.

Tarnobrzeg dnia 13. Marca 1871.

(792 1—3) **Edykt.**

Nr. 12801. C. k. Sąd pow. miejs. deleg. w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 40 złr. w. a. zpn. przez Macieja Masłoń wywalczonej przymusowa sprzedaż realności pod L. 200 w Woli Rzędzińskiej dłużnika Mendla Band własnej w trzech terminach w lokalu tegoż c. k. Sądu a to na dniu 25. Kwietnia, 9. i 26. Maja 1871 każdą razą o godzinie 9. rano sprzedaną będzie pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania realności pod Nr. 200 w Woli Rzędzińskiej położonej stanowi się wartość szacunkowa tejże w kwocie 60 złr. w. a.

2. Każdy chęć kupna mający obowiązany jest do rąk komisyi licytacyjnej wadium w kwocie 10 złr. w. a. w gotówce złożyć.

3. Najwięcej ofiarujący t j. nowonabywca obowiązany jest cenę kupna w terminie dni 14 po prawomocności rezolucyi, akt licytacyi zatwierdzającej, złożyć do depozytu sądowego, w którą to cenę nowonabywcy wadium wrachowane zostanie, zaś wadia reszty licytantów natychmiast zwrócone zostaną.

4. Gdyby realność l. 200 w Woli Rzędzińskiej na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie była, sprzedaż takowej na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej uskutecznioną być ma.

5. Po złożeniu całkowitej ceny kupna nowonabywcy dekret wydany i tenże w posiadanie fizyczne wprowadzonym będzie.

6. Od dnia oddania fizycznego posiadania nowonabywca obowiązany będzie podatki monarchiczne i wszelkie ciężary gruntowe i gminne ponosić.

7. Gdyby nowonabywca któremu z tych warunków zadosyć nie uczynił, relicytacya na jego koszt i niebezpieczeństwo w jednym tylko terminie nastąpi.

8. Protokół oszacowania tej realności w registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść dozwala się, w dzień licytacyi zaś komisya licytacyjna dla użytku licytantów w pogotowiu mieć będzie.

Tarnów 21. Marca 1871.

(810 2—3) **Concurs.**

Nr. 250. Eine provisorische Bezirksgerichts-Adjuncten-stelle mit dem Gehalte jährlicher 800 fl. öst. W. ist bei dem Bezirksgerichte Zastawna zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen vier Wochen bei dem Präsidium des k. k. Landesgerichtes einzubringen.

Vom k. k Landesgerichts-Präsidium.

Czernowitz, am 1. April 1871.

(784 3—3) **Obwieszczenie**

ministerstwa skarbu z 15. marca 1871 r.

wyznaczające ostatni termin wypłaty procentów od zaopatrzonych w kupony pięcioprocentowych obligacyj pożyczki w monecie konwencyjnej (metaliques) z r. 1816-1848, 1851 Serya A., 1852, 1856 i 1857, dalej od zaopatrzonych w kupony obligacyi długu w walucie austr., który powstał z dozwolonej w najwyższem postanowieniu z 3. września 1858 r. konwersyi obligacyi procentowych poniżej 5proc. w monecie konwencyjnej, wreszcie dla zaopatrzonych w kupony obligacyi długu w monecie konwencyjnej, który powstał z wylosowania dawniejszego długu państwa w skutku najwyższego patentu z 21. marca 1818 roku.

L. 12701. Na mocy upoważnienia udzielonego w ustawie z dnia 24. marca 1870 r. (Dz. ust. p Nr. 37) i odnośnie do obwieszczeń ministerstwa skarbu z dnia 2. kwietnia 1870 r. (Dz. u. p. Nr. 38) i z dnia 23. czerwca 1870 r. (Dz. u. p. Nr. 84) oznacza się dla poniżej podanych rodzajów długu państwa jako ostatni termin wypłaty procent w, w którym jeszcze na podstawie dotychczasowych do konwersyi przeznaczonych dawnych tytułów długu procenta wypłacone zostaną.

Przy pięcioprocentowych w kupony zaopatrzonych obligacyach pożyczki w monecie konwencyjnej z r 1816-1848, 1851 Serya A 1852, 1856 i 1857, tudzież przy zaopatrzonych w kupony obligacyach długu z 4proc., 4½ proc. i 5proc. w monecie konwencyjnej, który powstał z wylosowania dawniejszego długu państwa w skutek najwyższego patentu z dnia 21. marca 1818 r. dla obligacyi z terminem wypłaty procentu w miesiącach:

styczeń, lipiec, pierwszy dzień marca 1872,
luty, sierpień, pierwszy dzień lutego 1872 r.
marzec, wrzesień, pierwszy dzień marca 1872 r.,
kwiecień, październik, pierwszy dzień października 1871 r.,
maj, listopad, pierwszy dzień listopada 1871 r.,
czerwiec, grudzień, pierwszy dzień grudnia 1871,

dalej przy zaopatrzonych w kupony obligacyach długu w austryackiej walucie, który powstał z dozwolonej w najwyższem postanowieniu z dnia 3. wrześnnia 1858 r. konwersyi obligacyi oprocentowanych w monecie konwencyjnej poniżej 5proc. dla obligacyi z terminem wypłaty procentu w miesiącach:

luty, sierpień, pierwszy dzień lutego 1872 r,
maj, listopad, pierwszy dzień listopada 1871 r.,
czerwiec, grudzień, pierwszy dzień grudnia 1871 roku.

Procenta płatne po upływie tych terminów niezostaną zatem na podstawie dawnego tytułu długu przez kasę państwa zrealizowane, także i płatne później stare kupony nie będą przyjmowane przy płaceniu monarchicznych podatków i opłat, a dalsza wypłata procentu uiszczoną zostanie tylko na podstawie nowych tytułów długo (z konwersyi).

Dla obligacyi nalożących do powyżej wymienionych kategoryi, od których procenta za kwitami wypłacone bywają, zostanie dopiero później wyznaczony i obwieszczony ostatni termin wypłaty procentów.

Holzgethan wr.

Kundmachung

des k. k. Finanz-Ministeriums vom 15. März 1871

womit ein letzter Zinsentermin für die mit Coupons versehenen 5 Pct. C. M. Anlehens-Obligationen (Metalliques) von den Jahren 1816 bis 1848, 1851 Serie A 1852, 1856 und 1857, ferner für die mit Coupons versehenen Obligationen der österr. Währungsschuld, welche aus der mit A. h. Entschließung vom 3. September 1858 genehmigten Convertirung der unter 5 Pct. C. M. verzinslichen Obligationen hervorgegangen ist, endlich für die mit Coupons versehenen Obligationen der aus der Verlosung der älteren Staatsschuld in Folge A. h. Patentes vom 21. März 1818 hervorgegangene C. M. Schuld festgesetzt wird.

Nr. 12701. Kraft der mit dem Gesetze vom 24ten März 1870 R. G. Bl 37 ertheilten Ermächtigung und im Nachhange zu den Kundmachungen des Finanz-Ministeriums vom 2. April 1870 R. G. B. 38 und vom 23. Juni 1870 R. G. B. 84 wird für nachfolgende Gattungen der Staatsschuld als letzter Zinsentermin, an welchem noch auf Grund der bisherigen zur Convertirung bestimmten alten Schuldtitel eine Zinsenzahlung geleistet wird, festgesetzt.

Bei den mit Coupons versehenen 5percentigen C. M. Anlehens-Obligationen (Metalliques) aus den Jahren 1816 bis 1848, 1851 Serie A. 1852, 1856 und 1857, dann bei den mit Coupons versehenen Obligationen der aus der Verlosung der älteren Staatsschuld in Folge A. h. Patentes v. 21. März 1818 hervorgegangenen, mit 4 Pct., 4½ Pct. und 5 Pct. im C. M. verzinslichen Schuld für die Obligationen mit dem Verzinsungstermine:

Jänner, Juli der erste Jänner 1872,
Februar, August „ Februar „
März, September „ März „
April, October „ October 1871,
Mai, November „ November „
Juni, December „ December.

ferner bei den mit Coupons versehenen Obligationen der öst. Währung Schuld, welche aus der mit A. h. Entschließung vom 3. September 1858 genehmigten Convertirung der unter 5 Pct C. M. verzinslichen Obligationen hervorgegangen ist, für die Obligationen mit dem Verzinsungstermine:

Februar, August der erste Februar 1872,
Mai, November „ November 1871,
Juni, December „ December „

Die nach diesen Terminen fällig werdenden Zinsen werden daher auf Grund der alten Schuldtitel von der Staatscasse nicht mehr realisirt, auch solche später fällige alte Coupons nicht mehr als Zahlung für laufenden Steuern und Abgaben angenommen, und wird die weitere Verzinsung nur auf Grund der neuen (Convertirungs) Schuldtitel geleistet werden.

Rücksichtlich derjenigen Obligationen der bezeichneten Categorien, von welchen die Zinsen gegen Quittung behoben werden, wird der letzte Zinsentermin erst später festgesetzt, und kundgemacht werden.

Holzgethan mp.

(767 3—3) **Kundmachung.**

Nr. 12094. Als provisorische Marine-Commissariats-Eleven werden in S. M. Kriegsmarine-Jünglinge aufgenommen, welche das 18te Lebensjahr erreicht, die Studien an einem Obergymnasium, einer Oberrealschule, einer Handels- oder einer Militär-Academie mit gutem Erfolge zurückgelegt haben, ferner physisch zu Kriegsdiensten tauglich sind, und die Aufnahmsprüfung aus der Arithmetik und der deutschen Sprache mit gutem Erfolg bestehen.

Die Prüfung aus der Arithmetik umfaßt:

Theilbarkeit der Zahlen, der gemeinen und Dezimal-Brüchen, Potenziren, Ausziehen der Quadratwurzel mit den brauchbarsten Abkürzungen, Verhältnisse, Proportionen und deren Anwendung, Kettensatz, -Durchschnittsrechnung.

Jene aus deutscher Sprache.

Schriftliche Aufsätze, Sicherheit und Gewandtheit in klarer Darstellung der Gegenstände, Kenntniß der bedeutendsten Erscheinungen der neuen deutschen Literatur.

Ueber die etwaige Kenntniß fremder Sprachen werden die Aspiranten nach Maßgabe der Ausbildung in denselben geprüft. Höhere Studien, speciell die mit gutem Erfolge abgelegten theoretischen Staatsprüfungen aus der Rechts- und Staatswissenschaft, dann die Kenntniß anderer Sprachen, namentlich slavisch, italienisch, englisch und französisch werden bei der Aufnahme erhöhte Berücksichtigung finden.

Diejenigen Aspiranten, welche die Aufnahmsprüfung mit Erfolg bestehen, werden als provisorische Marine-Commissariats-Eleven mit einem Adjutum jährlicher 400 fl öst. W. aufgenommen, nach Einjähriger guter Verwendung, und nach mit Erfolg abgelegten Prüfung aus der Staatsverrechnungskunde auf erledigte Posten zu wirklichen Eleven ernannt und zur Ablegung des Diensteides zugelassen, mit welchen Tage für dieselben die anrechnungsfähige Dienstzeit beginnt.

Die Aufnahmsgesuche sind von den Bewerbern an die Marine-Section des Reichskriegs-Ministeriums zu richten, und denselben der Tauf- oder Geburtsschein, das von einem graduirten Militärarzte ausgestellte Tauglichkeits-Zeugniß, die Zeugnisse über die erwähnten zurückgelegten Studien, das von der zuständigen politischen oder polizeilichen Behörde ausgestellte Zeugniß über ein tadelloses Vorleben, endlich im Falle der Minderjährigkeit auch die Zustimmung des Vaters oder Vormunds beizuschließen.

Die Reise zur Aufnahmsprüfung nach Pola haben dieselben auf eigene Kosten zu bewirken.

Von der k. k. Marine-Section des Reichs-Kriegs-Ministeriums.

(785 3—3) **Concurs.**

N. 242. Eine Bezirksrichterstelle mit dem Gehalte jährlicher 1500 fl. im Falle graduellen Vorrückung mit dem Gehalte jährlicher 1300 fl. öst. W. ist bei dem Bezirksgerichte Suczawa eventuell auch bei einem anderen Bezirksgerichte der Bukowina zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle wollen ihre Gesuche, in welchen sich bestimmt über den Standort, auf welchen die Bewerbung ausgedehnt wird, auszusprechen ist, binnen 4 Wochen an das Czernowitzer k. k. Landesgerichts-Präsidium einbringen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Czernowitz, am 29. März 1871.

(796 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 390 pr. Przy c. k. Sądzie powiatowym w Wadowicach opróżnioną została posada adjunkta sądowego z roczną płacą 900 złr a względnie 800 złr w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania dotyczącemi świadectwami poparte w drodze prawem przepisanej do Prezydyum c. k. Sądu krajowego w Krakowie w przeciągu 14 dni.

Kraków dnia 29. Marca 1871.

(818 2—3) **Konkurs.**

Nr. 497. W celu obsadzenia posady ingrosisty Tabuli krajowej przy c. k Sądzie krajowym we Lwowie z roczną płacą 800 złr. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 14dniowym od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej

Ubiegający się o tę posadę mają swoje prożby załącznikami należycie poparte wnieść do Prezydyum tutejszego c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 31. Marca 1871.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.